

COMMENTAAR

Het kabinet is aan zet om impasse rond geliberaliseerde pacht los te trekken.

Pachtbeleid trekt diepe sporen op boerenland

DE trekker staat muurvast in de modder. Twee andere trekkers proberen deze los te trekken; diepe sporen achterlatend in het land. Het beeld doet pijn aan de ogen. De structuur van de bodem is even naar de knoppen. Dit wil geen enkele boer, geen enkele grondeigenaar. De gedachte schiet door het hoofd: pacht. De bollen, mijn bollen, moeten nu van dit perceel; volgend jaar is de beurt aan een ander.

Toegegeven, de gedachte gaat kort door de bocht. Er zijn genoeg pachters die met respect de grond bewerken. Het zijn veelal reguliere pachters die investeren in de bodemstructuur en -vruchtbaarheid. In de geliberaliseerde pacht wint de korte termijn van een investering in de toekomst. De korte termijn kent een andere mentaliteit. De (toren)hoge pachtprijs moet elk jaar opnieuw worden terugverdiend. Vooral de pachtveilingen zijn in deze zin berucht.

Het geschetste scenario van roofofbouw is bekend, en met het nieuwe groeiseizoen voor de deur verandert er voor dit jaar ook niks meer. Toch is het nu zaak om alvast vooruit te kijken. Het kabinet heeft zijn eerste 100 dagen achter de rug. De speerpunten zijn al wel opgepakt. Er komt ruimte voor andere zaken.

Het kabinet is namelijk aan zet, om een aantal redenen. Kringlooplandbouw en bodemvruchtbaarheid staan als actiepunten in het regeerakkoord genoemd. Het woord pacht komt er weliswaar niet in voor, maar elke adviseur zal dit bij de invulling van beleid influisteren. De overheid is verder ook grondeigenaar/verpachter, en gebaat bij behoud van bodemkwaliteit. En er ligt de erfenis van kabinet Rutte III. Oudstaatssecretaris Martijn van Dam kreeg van bemiddelaar Sicko Heldoorn de opdracht terug om de kloof tussen pachters en verpachters te overbruggen. De Haagse politiek moet nu een oplossing bieden.

De bond van landpachters BLHB vraagt staatssecretaris Raymond Knops van Binnenlandse Zaken – hij is verantwoordelijk voor het Rijksvastgoedbedrijf – alvast in te grijpen bij de pachtveilingen. Andere partijen, hoe andersdenkend ook, moeten aanhaken. Er dreigt anders opnieuw een jaar verloren te gaan.

Jan Vullings, hoofdredacteur

218

ADJ
UDERIJ

3